

— ΘΕΑΤΡΟΝ Μ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Προχθές ἀνεβιβάσθη, κατὰ διδασκαλίαν καὶ σκηνοθεσίαν τῆς χωρίας Μαρίχας Κοτοπούλη τὸ τελευταῖον τρίπταχτον δρᾶμα οἱ «Πίνες» τοῦ συγγραφέως τοῦ «Καραγκιόζη» κ. Θ. Συνδινοῦ.

Οἱ συγγραφεὺς δίδει τὸν τίτλον αὐτὸν εἰς τὰ ἔργα τοῖς συμβολίζων τὴν κοινωνίαν.

«Οἱ Πίνες, λέγει, εἶναι ὁστρακόδερμα τοῦ δὲν ἔχουν μάτια. Μέσα ὅμως σὲ κάθε πίνα ύπάρχει καὶ ἄνα μιαρὸ καδουράκι, ποὺ τὴν εἰδοποιεῖ, διγκώνυντάς την, ὅταν ἔρχεται τὸ χταπόδι γιὰ νὰ τὴν φάῃ. Απὸ πίνες ἀποτελεῖται σχεδὸν κάθις κοινωνία. Αὐτὸ διακρίνει ὁ ήρως τοῦ δράματος, ὁ Γιώργος Παρόδης, καὶ ἀποφασίζει νὰ δώσῃ μάτια στὶς Πίνες—στὸ Λαό. «Ἐνας ἄγριος πόλεμος διεξάγεται τότε μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ κόσμου, τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς κοινωνίας, καὶ τῷ νέῳ, τῷ Ηνίοργῳ Ηχρόδη. «Ολες οἱ προσπάθειες τοῦ Γιώργου υπουργοῦν πρὸ τῆς συστηματικῆς ἀντιδράσεως τοῦ ἐκμεταλλευτῶν τοῦ πλήθους καὶ τὸ μόνο ποὺ καταρέθωνε: νὰ κερδίσῃ εἶναι ἂντα παραστρατηγένο σύγγρενο κορίτσι, τὴν Λένα.

Τὸν ρόλον τῆς Λένας ὑπεδύθη ἡ χωρία Μαρίχα Κοτοπούλη μὲ τὸν τρόπον ποὺ ζέψει αὐτὴ νὰ ζωντανεύῃ κάθε ρόλο, καὶ νὰ ἀνυψώνῃ ὅλσκληρον τὸ ἔργον μὲ τὴν ἀμίμητον ἀρμηνείαν της.

Οἱ «Πίνες», δὲν δὲν είναι τὸ καλλίτερον, εἶναι ὅμως ἀπὸ τὰ πολὺ καλὰ ἔργα τοῦ συμπαθεοῦς συγγραφέως.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Θίασος μελετᾷ τὸν «Στοργὴν» τοῦ Ανρύ Μκατάργη. Οἱ πρὸ τριστίκης ἀποθνήσκες Γάλλες συγγραφεὺς εἰς τὴν «Στοργὴν» δίδει πιστὴν τὴν εἰκόνα τῆς ζωῆς του, μὲ δῆλα τὰ πάθη, τὴν δόξαν καὶ τὰς ἀπογοητεύσεις ποὺ ἐγνώρισεν ἀπὸ τὴν συγγραφικὴν καὶ αισθηματικὴν ζωήν του. Η Γελλίς ήθοποιὸς κ. Τζέρον Ντεμπράζι, ἡ ὁποία ὑπεδύθη τὸν ρόλον τῆς ήρωιδος, εἶναι ἡ ιδία γυναίκα, ποὺ είχεν ὑπὸ δόψει του ὁ συγγραφεὺς, καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἔζησε τὰ τελευταῖα του χρόνια.

Η «Στοργὴ» εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ δυνατὰ ἔργα ποὺ ἔχουν γραφῆ γιὰ θέατρον, δίδεται δὲ εἰς τοὺς ἥδιπποις ἡ εὐχαριστία νὰ δείξουν ὅλα τὰ πρωτόντα τοῦ καλλιτεχνικοῦ ταλέντου των.

Τὴν ἡρωΐδα, τὴν Μάρθα, θὲς ἐρμηνεύσῃ ἡ λυρίτ
Μαρίκη Κοτοπούλη, ἡ δποίκις ἀσσαλῆ; μὲ τὸ πεζί-
μόν της θὰ κάμη δλτ τὰ μάτια νὰ δικρύσουν. Ἡ
μεγάλη μας καλλιτέχνης θὲς ἐμφανισθή, ἐπὶ πλέον
μὲ ώραιότατες παριζιάνικες τουαλέττες, ποὺ θὲς κα-
τακλήξουν μὲ τὸν πλούτον καὶ τὴν λομφότητά των.

Τὸν ρόλον τοῦ ἡρωος θὲς ὑποδυνῇ ὁ κ. Μυράτ, ὁ
ἰδεώδης ἀσφαλῶς ἥθιστοις διὰ νὰ διδάξῃ ἐναγ τέ-
τοιον ρόλον.

Παιζουν ἐπίσης ἡ κυρίκ Φωτεινή Λούη εἰς τὸν
ρόλον μιᾶς κομψῆς ἥθιστοιο, ἡ δεσποινὶς Ἀγγ. Κο-
τσάλη, ἡ κ. Άμ. Λογοθετίδη καὶ οἱ κ. κ. Ι. Ἀπο-
σταλίδης, Γληνός, Μινωτῆς, Τοτός Μυράτ, Βολά-
νης, Βλαχόπουλος, Μαρίας κλπ.

Ἡ ἐπιμελημένη μετάφορσις τοῦ ἔργου ὁσείται
εἰς τὴν ταλατικὴν συνεργάτιδά μας δεσποινίδην Λιγι-
λίσιαν Καραβία.

Τὴν διδασκαλίαν λατὶ σκηνοθεσίαν τοῦ ἔργου ἀνέ-
λαμψεν ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη.